ஸமாசாரக் குறிப்பு.

இவ்வருஷத்தில் பெய்த சாரலைப்போல் எக்காலத்திலும் இருந்திராதென்றே சொல்லலாம். திருநெல்வேலி, தாம்பரபர்ணிநதியில் சுமார் 1½-மாதகாலமாக மிருதியான பிரவாகம், சென்ற ஜூலை-மீ கடைசி வாரம்வரையிலும் போயிக்கொண்டேயிருந்தது. இன்னும் சாரலுக்குள்ள தோற்றங்கள் மாறினதாகத் தெரியவில்லை.

*
* *

ஸ்ரீவைகுண்டத்திலிருந்து ஆழ்வார்திருநகரி ஆறுமுகமங்கலத்திற்குப் போகிற ரோட்டானது பேரூர், செவலை, பெருங்குளம் இவ்வூர்க்குளங்கரைகளின் மேலேயேபோகின்றன. செவலை, பெருங்குளம் குளத்தின்கரைகளில் சென்ற வருஷத்திலேயே உடைப்புகள் விழுந்து பல இடங்களிலும் கரைகள் எடுபட்டுப்போய்விட்டதிலிருந்தும் பிரயாணிகளும், வண்டிகளும், இன்னும் கால்நடை முதலானதும் படும்கஷ்டத்திற்கு அளவேயில்லை. ரிப்பேர் செய்யும்படிக்கு கவர்ண்மெண்டிலிருந்து கண்டிராக்டர்களிடம் விட்டுவிட்டார்கள். காண்டிராக்டர்களுக்கு அதுவிஷயத்தில் சிரத்தையாவது அல்லது மேலான உத்தியோகஸ்தர்கள் கண்டிப்பார்களேயென்ற பயமாவது சிறிதேனுமில்லை. இந்த ரோட்டில் அடிக்கடி கவர்ண்மெண்டு ஆபீஸர்களும் கஷ்டப்பட்டுக்கொண்டு காம்புகளுக்குப்போய் வருகிறார்கள். இக்கஷ்டம் நிவிர்த்தியாகிற காலம் எப்பொழுதோ? தெரியவில்லை.

போலீஸ் ஹெட்கான்ஸ்டேபிள் ஸ்ரீவைகுண்டம் பாப்பய்யா நாயுடு என்றவரும், கர்ணம் இராமசுவாமியாபிள்ளை என்ற மற்றொருவருமாகச் சேர்ந்து வள்ளியம்மை அம்மாள் என்ற ஓர் கைம்பெண்ணின் வீட்டிற்கு ஓர்நாள் இரவு நடுவேளையிற்போய் அவளிடத்தில் நீ கற்பமுண்டாகியிருப்பதாக உன்பேரில் மனுவுவந்திருக்கிறது ஸ்டேஷனுக்குவா, உன்னை லாக்கப் செய்யப்போகிறோமென்று பயமுறுத்த, அதற்கு அந்த அம்மாள் பயந்து ஏதேனும் பிரதிபிரயோஜனம் தருவதாகவும் தன்னைவிட்டுவிடவேண்டுமென்றும் தன்சகோதரனுடன் அவர்களிடம் பலமுறை வேண்டிக்கொள்ள அதற்கு அவர்கள் ரூ 100-க்கு குறைந்தால் வாங்கமாட்டோமென்று மறுதளித்து ஸ்டேஷனுக்கு வரச்சொல்லி பலாத்காரம் பண்ணியதாகவும், அதன்பேரில் அந்தம்மாள் பிராதுகொடுத்து கேசுவிசாரணையானதில் திருநெல்வேலி டிஸ்டிரிக்ட்ஜெட்ஜு அவர்கள் இருவரையும் குற்றவாளிகளென்று தீர்மானித்து அவர்களுக்கு 2-வருஷமும் 1½-வருஷமுமாகக் கடினதண்டனை விதித்திருப்பதாகத் தெரியவருகிறது.

*

*   *

ஆஸாமில்நேரிட்ட மிகுந்த வெள்ளத்தினால் உணவு தானியங்கள் பூராவும் அழிந்துபோய் நிலங்களை திரும்பசாகுபடிசெய்ய லாயக்கில்லாத நிலைமையிலிருப்பதாகவும் அதனால் தற்சமயம் பஞ்சம் நேரிட்டு ஜனங்கள்படும் கஷ்டத்தை நிவிர்த்திக்க கவர்ண்மெண்டாரவர்கள் தக்க முயற்சி செய்துவருவதாகவும் ஸமாசாரம் எட்டுகிறது.

உ

பரமகுருப்யோநம:

கான வித்யா ப்ரகாசினி.

ஒரு மாதாந்தத் தமிழ்ப் பத்திரிகை

VOL. 1. } 1915-ஹு ஜுலை-மீ { NO. 1.

இந்து ஸங்கீதம்.

உலகின்கண் ஸாக்ஷாத் பரப்ருஹ்மமாகிய ஸர்வேச்வரன் எங்கும் நாதப்ருஹ்மமாகவே விளங்குகிறார். அவரில்லாத இடமில்லை யென்று அனேக சாஸ்திரங்கள் முறையிடுகின்றன இதற்கிணங்க:—

"நாதே நவ்யஞ்பதேவர்ண:
பதம்வர்ணாத் பதாத்வச்ச:
வச்சஸோவ்யவஹாரோயம்
நாதாதீனமதோஜகத்"

இதன்பொருள்:— நாதத்திலிருந்து அக்ஷரமும், அக்ஷரத்திலிருந்து சப்தமும், சப்தத்திலிருந்து விவஹாரமும் உண்டாகின்றமையால் உலகம் பூராவும நாதரூபமாகவே விளங்குகிறது யென்று ஆன்றோர் கூறியுள்ளார் ஆனல் இதற்கு நாதம் யென்று பெயர் வருவானேனெனில்,

"நகாரம் ப்ராண நாமானம்
தகாரமவலம்விது:
ஜாத: ப்ராணக்னி ஸம்யோகா
த்தேனநாதோபிதீயதே"

இதன்பொருள்:— நா + த = நாத, நகாரம் பிராணனென்றும், தகாரம் அக்னியென்றும், இவை இரண்டும் அதாவது பிராணனும் அக்னியுஞ்சேருவதினின்றும் நாதம் உண்டாவதாகச் சொல்லப்படுவதால் இப்பெயரிடப்பட்டிருக்கிறது.

(2) இவ்வாறு பிராணனும் அக்னியும் உலகெங்கும் நிறைந்திருப்பதால் அதனிடமாக பகவானும் நாதப்ரும்மமென்ற பெயருடன் விளங்குகிறார். ஆனால் நாதத்தின் மூலமாக பகவானுடைய ஸாக்ஷாத்காரத்தை தரிசிக்கவேண்டுவதைத் தவிர வேறு உபாயமில்லையோ வெனில், இதைக் காட்டிலும் எளிதான மார்க்கமில்லை யென்றே புலப்படுகிறது. உதாரணமாக ஓர் மனிதனை நாம் பிரத்தியக்ஷத்திற் காணவேண்டியதாக வைத்துக் கொள்ளுவோம். ஆனால் அவனுடைய பெயர் இன்னதென்று நமக்கு முன்னமே தெரியும். அச்சமயமுள்ள அந்தகார இருளினால் அவனை நாம் காணமுடியவில்லை. அப்பொழுது நாம் செய்யக்கூடிய உபாயம் யாது? அவனுடைய பெயரைச் சொல்லி உறக்க கூப்பிடுவோம். அந்த நாதம் அவனுடைய செவியினுட் செல்லவே இன்னார் நம்மை அழைக்கிறார்கள் யென்பதை அந்த நாதத்தின் மூலமாக அறிந்து கொண்டு அவனும் வருவதாக ஜவாப் செய்கிறான். முன்னம் ஒன்றுமே வழிதெரியாமலிருந்த நமக்கு இன்ன திசையில் நாம் வேண்டிய மனிதனிருக்கிறானென்றும், அவன் வருவதாகச் சொல்லுகிறானென்பதையுந் தெரிந்து மனதில் ஓர்வித திருப்தியை அடைகின்றோம். இன்னும் பல தடவை வேண்டிக்கொண்டால் சற்றுநேரத்தில் கோரிய மனிதனை பிரத்தியக்ஷத்திற் கண்டுகளிக்கின்றோம். அதுபோலவே பகவான் நமது ஸமீபத்திலிருந்தும் அஞ்ஞானமாகிற இருளினால் அவரை நேரில் தரிசிக்க மார்க்கமன்னியிலிருந்துகொண்டிருக்கிறது. அதற்கு உபாயம் மேற்கண்டவாறு பகவானுடைய நாமத்தைச்சொல்லி நம்மைக் காப்பாற்றும்படிக்கும் அவனது திவ்யதரிசனத்தை நமக்களிக்கும்படிக்கும் கருணைபுரியுமாறு ஸதாகாலமும் நாதோ பாஸனை செய்யவேண்டும். இதற்கிணங்க:—

(3) “நாதோபாஸனையா தேவா

ப்ரும்மா விஷ்ணு மஹேச்வரா:

பவந்தியுபாஸிதா நூனம்
யஸ்மாதேதே ததாத்மகா:"

இதன்பொருள்:— ப்ருமமா, விஷ்ணு, மஹேச்வரர்கள் நிச்சயமாக நாத உபாஸனைசெய்தவர்களாகவும், நாதப்ருமம ஸ்வரூபமாகவும் ஆகியிருக்கிறார்கள். இன்னும் விஷ்ணுபுராணத்தில்

"காவ்யாலாபாஸ்ச்சயேகேச்சித்
கீதானிஸகலாநிச்சா
சப்தமூர்த்திதரஸ்யைதே
விஷ்ணோரம்சாமஹாத்மன:" யென்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

இதன்பொருள்:— காவியத்தைச் சொல்லுகிறவர்களும், ஸகலமான கீதங்களைப் பாடுகிறவர்களும், நாதப்ருமமமான சரீரத்தையுடைய விஷ்ணுவினுடைய அம்சமாகயிருக்கிறார்கள்.

(4) இந்த ச்லோகத்தினாலும் ஸ்ரீமஹாவிஷ்ணுவின் ரூபமே நாதப்ருமமமாக விளங்குகிறதென்றேற்படுகிறது. ஆனால் அவருடைய நாமங்களைச் சொல்லி உறக்கக்கூப்பிட்டால் போதாதா? எதற்காக ஸங்கீதத்தை அப்பியாசிக்க வேண்டுமெனில், "கீதத்தைமிகப்பாடு மடியார்கள் குடியாக" என்று ஆன்றோர் கூறியிருப்பதாலும், அவர்களும் அவ்வாறே அனுஷ்டித்து பகவானை பிரத்தியக்ஷத்தில் தரிசித்து ஜீவன் முக்தியடைந்திருப்பதினாலும், முன்னோர்களின் மார்க்கத்தை யனுசரிக்கவேண்டியது நமது கடமையாகிறது. மேலும் பகவானை தரிசிக்க ஏகாக்கிரசித்தம் வேண்டும். அவ்வாறு சித்தம் ஏகாக்கிரமாவதற்கு பஞ்சேந்திரியங்கள் நிக்ரஹமாகவேண்டும். நினைத்தமாத்திரத்தில் இந்திரியங்களை வசப்படுத்த ஸாமான்ய மனிதர்களால் ஸாத்தியப்படாது. ஆகையினால் முதலில் நான்கு இந்திரியங்களை அதாவது செவிதவிற மற்றவைகளை அடக்கலின்பொருட்டு செவி இந்திரியத்தில்மாத்திரம் மனதைச்செலுத்தி நாதோபாஸனைசெய்து ஸங்கீதத்துடன் பகவானை தியானிக்கில் மற்ற இந்திரியங்கள் தானே வசப்படுவதுடன்மனமும் ஏகாக்கிரநிலையில் நிற்கும். அப்பொழுது இச்செவி இந்திரியமும் தன்தொழிலை தானே நழுவவிடும். உடன் எதார்த்த தர்சனம்பெறலாகும். ஆனால் மற்ற இந்திரியங்களைக் காட்டி

லும் செவி இந்திரியத்தை விசேஷமாக எடுத்துக்கொள்ளுவானேனென்றால். "செல்வத்துட் செல்வம் செவிச்செல்வம், அச்செல்வம் செல்வத்துளெல் லாந்தலை" என்று ஆன்றோர் கூறியிருப்பதினாலும், முற்கூறியபடி ப்ராண னும் அக்னியுஞ்சேர்ந்து உண்டாகிற நாதத்தை அறியக்கூடிய இந்திரிய மாதலானும் செவிக்குச் சிறப்புக்கூறப்பட்டது.

(5) இன்னும் பின்னாற்கூறியபடி உலகம்பூராவும் நாதஸ்வரூபமாகவே விளங்குகிறது.

"நனாதேன விநாகீதம்
நனாதேன விநாஸ்வர:
நனாதேன விநாராகம்
தஸ்மான்னாதாத்மகம்ஜகத்"

இதன்பொருள்:— நாதமன்னியில் கீதமாவது, ஸ்வரமாவது, இராக மாவது உண்டாகக்கூடாமலிருப்பதால் உலகம்பூராவும் நாதரூபமாகவே விளங்குகிறது.

ஆனால் இவ்வாறுள்ள நாதத்தின் ஒழுங்குகளான ஸங்கீதசாஸ்திரம் ஸாமான்ய மனிதர்களால் ஏற்படுத்தப்பட்டதா? அவ்வாறல்ல.

"ஸாமவேதாதிதம்கீதம்
ஸம்ஜக்ராஹபிதாமஹா:" (ஸங்கீதரத்னாகரம்)

இதன்பொருள்:— ப்ரும்மாவானவர் ஸங்கீதத்தை ஸாமவேதத்திலி ருந்து எடுத்துக்கொண்டார். வேதங்கள் நான்கினுள் ஸாமவேதத்திலி ருந்து எடுத்துக்கொள்ளக் காரணம்; "வேதாநாம் ஸாமவேதோஸ்மி" யென்ற ச்ருதி வாக்கியத்தின்படி நான்கு வேதங்களினுள் ஸாமவேதத் தில் நானிருக்கிறேன் யென்று பகவான்சொல்லியபடி ஸாமவேதமே சிறந் ததாக ஏற்பட்டது.

இதில் கீர்த்தனங்கள், இராகங்கள் இவைகளுக்கு உபயோகப்படுத்தியிருக்கும் அடையாளங்களின் விவரம்:—

1. ப=பல்லவி.

2. அ=அநுபல்லவி.

3. சர=சரணம்.

4. ~~~~=துரிதகாலத்திற் பாடவேண்டிய ஸ்வரங்கள்.

5. *=ஒவ்வொன்றும் ஒரு துரிதகால மாத்திரை (கால அளவு)

6. ஒவ்வொரு ஸ்வரத்திலும் கீழே . புள்ளி போடப்பட்டிருந்தால் கீழ்ஸ்தாயி. மேலே புள்ளி போடப்பட்டிருந்தால் மேல்ஸ்தாயி. புள்ளி போடாத ஸ்வரங்கள் மத்தியஸ்தாயி.

7. ○=தாளத்தின் த்ருத அடையாளம்.

8. | =தாளத்தின் லகு அடையாளம்.

9. ⌒=கமகம் அதாவது வளைவாகப்பாடுதல்.

10. சு=சுத்தரிஷபம், சுத்தகாந்தாரம், சுத்தமத்திமம், சுத்த தைவதம், சுத்தநிஷாதம்.

ச=சதுர்ச்ருதிரிஷபம், சதுர்ச்ருதிதைவதம்.
சா=சாதாரண காந்தாரம்.
பி=பிரதிமத்திமம்.
ஷ=ஷட்சுருதிரிஷபம், ஷட்சுருதிதைவதம்.
கை=கைசிகிநிஷாதம்.
அ=அந்தரகாந்தாரம்.
கா=காகலிநிஷாதம்.

11. ஆ=ஆரோஹணம்.
அவ=அவரோஹணம்.

12. — இந்த அடையாளங்களை கீர்த்தனங்களின் ஸ்வரத்திற்கு கீழ்வரும்பொழுது முன் ஸாஹித்தியத்தின் அகார, இகார, உகாரங்களாகவும், இராகஸஞ்சார ஸ்வரங்களில் வரும்பொழுது அந்த இடங்களில் ஸ்வரக்கோர்வைகளின் முடிவாகவும் பொருள்படுத்தவும்.

தீக்ஷதரவர்களின் கீர்த்தனை.

இராகம் காம்போஜி—ரூபகம்—கால்க்களைச்சவுக்கம் திருதம் ஸமயிடத்தில் எடுப்பு.

ஆ=ச, ச--ரி, அ--க, சு--ம, ப, ச--த,

அவ=ச, கை--நி, ச--த, ப, சு--ம, அ--க, ச--ரி,

ப=ஸ்ரீஸுப்ரமண்யாய நமஸ்தே, நமஸ்தெ

மனஸிஜகோடிகோடி லாவண்யாயதீன சரண்யாய.

அ=பூஸுராதி ஸமஸ்தஜன—பூஜிதாப்ஜ சரணாய

வாஸுகிதக்ஷகாதி ஸர்ப்பஸ்வ ரூபதரணாய

வாஸவாதி ஸகலதேவவந்திதாய வரேண்யாய

தாஸஜனாபீஷ்டப்ரத—தக்ஷதராக்ரகண்யாய.

சர=தாரகஸிம்ஹமுககூர—பத்மாஸுர ஸம்ஹத்ரே

தாபத்ரயஹரணநிபுண—தத்வோபதேசகத்ரே

வீரனுதகுருகுஹாயா—க்ஞானத்வாம்தஸவித்ரே

விஜயவல்லீபத்ரே—சக்தாயுததத்ரே

தீராயநதவிதாத்ரே—தேவராஜஜாமாத்ரே

பூராதிபுவனபோக்திரே—போகமோக்ஷப்ரதத்ரே=

த்ருதம்	லகு
ப=தா * *	சா * * ரீ * *
ஸ்ரீ * *	ஸு * * ப்ரம் * *
பமகா	கரிகரி-சசநிப
ம்——	ண்ய—ய-ந-
தா * *	சா * *_* * கா
ம * *	ஸ்தே * *_* * ந
ரீகமகா * ம	கரிசா-சநிதப
ம——	ஸ்தே—ந—
(1) தா * த	சா * ச-ரீ * பம
ஸ்ரீ * இ	ஸு * உ-ப்ர * ம
கா * *_* *	கரிகரி-சா-சநிபா
ண் * *_* *	யா——ய--ந—
தா * *	சா * *_* * கா
ம * *	ஸ்தே * *_* * ந
ரீகா— ரிகமா	கா * *-மாகா
ம——	ஸ்தே * *-மன
ரீசா	பா * *-மாதா
விஜ	கோ * *-டிகோ

o	|
* * பா	பாதச்ா * தா–ச்தாதபா * *
* * டி	லா———–வ——————* *
பா * *	மாரீகாரீ
ண்யா * *	யதீ–––ன
சா ரிசா *	* தா * * சநீபா *
சரண் *	* யா * *——–ய *

திரும்பவும் பல்லவியை எடுத்துப் பாடிக்கொண்டு வரும்பொழுது கா
ந

ரீகாரிகமா	கா * *–* * மக
ம———	ஸ்தே * *–* * மன
ரிசபா	ம தா ப–ச்நி த ப
ஙிஜகோ	டிகோடி லா—வண்
பாமக	* ரி ரிசா நிதப
யாயதீ	* ன சரண்யாய
அ=மா * க	பம பா––* * தா
பூ * உ	ஸூ—ரா—* * தி
பா * தப	மாபா—காமா
ஸ * ம–	—ஸ்த—ஜன
பா தநீ *	தாபா தாபா
பூ——*	ஜிதா ப்ஜ
மா மகா *	* * மா–பாபா
ச ர —*	* * ஜெ – —ய
தா * *	நீதா—பா * *
வா * *	ஸூகி—த * *
மா மககா	* ரீ சா—* * *
க்ஷகா———	* தி ஸர்–* * *
பா * *	மாகா—மாபா
ப * *	ஸ்வரூ –––ப
தா தா	தாநித தாநித–தாபா
த ர	ஜெ——— – ———ய
* * ச்ா	ச்ா ச்ாரீச்நீ * *–ச்த
* * வா	ஸ வா———* *—தி—
ச்நீ * பா	தாச்ா–ரீக்ா
ஸக *—	லதே— வ
க்ரீப்ம்	க்ாக்ரீ–க்ரீச்ா
வ———	ந்திதா––—ய

0	|
ச்ா ச்நிபா	தாச்ா—* * ச்ா
வரே—	ண்யா—* * ய
* * தா	ச்ா ச்நிதா * *
* * தா	ஸஜ—ஞ * *
பமபா	பமபா—ச்ததப
பீ——	வ்ஷ்டா—ப்ர—தஅ
பதச்நி	தபமக—ரீகா
த——	க்ஷ—தஅ—ரக்ர
சா * *	* * சநி—தநிபா
கண் * *	* * யா - —ய=ஸ்ரீ
சர=சா * *	ரீமா—கா * *
தா * *	ர க - விம் * *
மாபா	மாதா—* * பா
ஹமு	க கு—* * ர
பா * *	மககரி—சாநீ
ப * *	த்மா——ஸ¬ர
பா * *	தா * *—சா * *
ஸம் * *	ஹா * * த்ரே * *
* * தா	பா * *—மாகா
* * தா	ப * *—த்ரய
மாபா	தாநீ—தாபா
ஹர	ணநி—புண
தா * *	தா * *---பா* *
த * *	த்வோ * *—ப * *
பமமா	காமா—பாபா
தே——	ச கா—த்ரே
* * சா	மாகா—மா * *
* * வீ	ரனு—-த * *
பாதா	நீநிதா *—* * தா
குரு	கு ஹா *—* * ய
பாபா	* * தா—ரீச்ா
அக்ஞா	* * ன—த்வம்
ரீநீ	* * தா—தா * *
த ஸா	* * வி—த்ரே * *
பாபா	தாக்ரீ—க்ரீச்ா
விஜ	ய வல்- ——வி
ச்நிதா	* * நித—பா * *
ப——	* * த்ரே- —* *
மபமா	பதச்ா—ச்நிதப
ச——	க்தா—யு—த
பமகா	மகரீ—ரிகசா
த——	த்ரே——

0	|
ரீசா	நிதநிப-தாசா
தீரா	யனதவி-தாத்ரே
சாமகா	* மபத-மகமா
தேவரா	* ஜஜஅ-ம-த்ரே
தாநீ	தபதரீ-ச்நிதப
பூரா	திபுவன-போக்திரே
பாமகா	* ரிரிசா-சநிப
போகமோ	* க்ஷப்ரதாத்ரே = ஸ்ரீ

அநுபல்லவியை பல்லவியாக வைத்துக்கொண்டு அதற்கு கற்பனை ஸ்வரங்கள் பாடவேண்டிய மாதிரியை இதனடியிலெழுதியிருக்கிறது.

மா * க	பமபா-* * தா
பூ * உ	ஸு-ரா * * தி
பா * தப	மாபா காமா
ஸ * ம-	—ஸ்த-ஜன
(1) * *-பா	* * மா-* * கா = பூ =
(2) * *-மா	பாதா-மாகா = பூ =
(3) * *-சா	ரீகா-மாகா = பூ =
(4) * *-தா	பாச்நி-தபநித = பூ =
(5) * *-மக	பமதப-நிதபத = பூ =
(6) தப-தச்	ரீக்ச்நீ-தபத = பூ =
(7) தரீ-ச்நி	தபாம-கசரிக = பூ =
(8) தாநிப	தநிமப-நிதபத
மாபக	மரிகச-தசரிக = பூ =
(9) தப நித	ரீச்க்ரீ-ச்நித
மக பம	தபநீதா-பமக = பூ =
(10) நித-பம	தபமகா-மரிக
சா-* ச	ரிகமப-தபநித
பம கப	தச்ரீக்-ம்க்ரீக்
ச்ா-* ரீ	ச்க்ரீச்-நிதபத = பூ =
(11) நீ தத	பமதப-மகாம
ரிக சரி	கமபம-கமரிக
சா * *	* * பத-சரிகம
பத நித	* பமக-மபதச்
பத ச்ரீ	* தச்ரீ-க்ச்ாரீ
க்ம் க்க்	ரீரீச்ச்ா-நிதப
தரீ ச்க்	ரீம்க்ம்-ரீக்ச்ரீ
தக் ரீச்	நிதபச்-நிதபத = பூ =

(பத) ப = ஸ்ரீஸுப்ரமண்யாய = ஸ்ரீஸுப்ரமண்ய ஸ்வாமியாகிய உமக்கு
நமஸ்தே நமஸ்தே = நமஸ்காரம் நமஸ்காரம்
மனஸிஜ கோடிகோடி லாவண்யாய = கோடானுகோடி மன்மத
[னுடைய காந்தியைப்பெற்றவரும்
தீனசரண்யாய = ஏழைகளைக் காப்பாற்றுகிறவரும்

அ = பூஸுராதி = பிராமணுள் முதலான
ஸமஸ்தஜன = எல்லா ஜனங்களாலும்
பூஜித = வணங்கப்பட்டதான
அப்ஜசரணய = தாமரைபோன்ற பாதங்களுடையவரும்
வாஸுகி தக்ஷகாதி = வாஸுகி, தக்ஷகன் முதலான
ஸர்பஸ்வரூப = பாம்புகளை
தரணய = ஆபரணமாக அணிந்துகொண்டிருக்கப் பட்டவரும்
வாஸவாதி = இந்திரன் முதலான
ஸகலதேவ = சகல தேவர்களாலும்
வந்திதாய = தொழப்பட்டவரும்
வரேண்யாய = சிறந்தவரும்
தாஸஜன = தன்னுடைய அடியார்களின் வேண்டுதல்களை
அபீஷ்டப்ரதா = கொடுக்கிறவராகவும்
தக்ஷதர = மிகசாமர்த்திய முடையவருள்
அக்ரகண்யாய = முதன்மையானவரும்

சர = தாரக = தாரகாசுரன்
ஸிம்ஹமுக = சிங்கமுகத்தையுடைய ஓர் அசுரன்
சூரபத்மாஸுர = சூரபத்மாசுரன் இவர்களை
ஸம்ஹத்ரே = சம்ஹரித்தவரும்
தாபத்ரய* = உலகத்தில் மனுஷனுக்குண்டாகும் 3-வித துன்
[பத்தையும்
ஹரணநிபுண = போக்கடிப்பதில் சாமர்த்தியமுடையவரும்
தத்வோபதேசகத்ரே = தத்துவத்தை உபதேசஞ்செய்கிறவரும்
வீரனுத = வீரர்களால் வணங்கப்பட்ட

* ஆதிபௌதிகம், ஆதியாத்மிகம், ஆதிதைவிகம்.

குருகுஹாய = குருகுஹனுகவும்
அக்ஞானத்வாம்த = அஞ்ஞானமாகிற பேரிருளிற்கு
ஸவித்ரே = சூரியன் போன்றவரும்
விஜயவல்லீபத்ரே = ஜெயத்தோடுகூடிய வள்ளிமணாளனும்
சக்தாயுததத்ரே = சக்தி ஆயுதத்தை தரித்தவரும்
தீராய = தைரியமுடையவரும்
நதவிதாத்ரே = வணங்கப்பட்டவரைக் காப்பாற்றப்பட்டவரும்
தேவராஜ = தேவர்கோனின்
ஜாமாத்ரே = மருமகனும்
பூராதி = பூமி முதலான
புவனபோக்திரே = லோகங்களில் சந்தோஷத்தை யனுபவிக்கிற [வரும்
போகமோக்ஷ = போகத்தையும், மோக்ஷத்தையும்
ப்ரதாத்ரே = கொடுக்கத்தகுந்தவருமான

(பொழி) கோடானுகோடி மன்மதனுடைய காந்தியைப்பெற்றவரும், ஏழைகளைக் காப்பாற்றுகிறவரும், பிராமணாள் முதலான சகல ஜனங்களாலும் வணங்கப்பட்டதான தாமரைபோன்ற பாதங்களுடையவரும், வாஸுகிதக்ஷகன் முதலான பாம்புகளை ஆபரணமாக அணிந்துகொண்டிருக்கப்பட்டவரும், இந்திரன் முதலான சகல தேவர்களாலும், தொழப்பட்டவரும், சிறந்தவரும், தன்னுடைய அடியார்களின் வேண்டுதல்களைக் கொடுப்பவரும், மிகவும் சாமர்த்தியமுடையவருள் முதன்மையானவரும், தாரகாசுரன், சிங்கமுகத்தையுடைய அசுரன், சூரபத்மாசுரன் இவர்களை ஸம்ஹரித்தவரும், உலகத்தில் மனிதர்க்குண்டாகும் மூன்றுவித துன்பங்களையும் போக்கடிப்பதில் சாமர்த்தியமுடையவரும், தத்துவத்தை உபதேசஞ் செய்கிறவரும், வீரர்களால் வணங்கப்பட்ட குருகுஹனும், அஞ்ஞானமாகிற பேரிருளுக்கு சூரியன் போன்றவரும், ஜெயத்தோடு கூடின வள்ளிமணாளனும், சக்தியாயுதத்தை தரித்தவரும், தைரியமுடையவரும், தன்னை வணங்கப்பட்டவரைக் காப்பாற்றப்பட்டவரும், தேவர்கோனின் மருமகனும், பூமி முதலான லோகங்களில் ஸந்தோஷத்தையனுபவிக்கிறவரும், போகத்தையும், மோக்ஷத்தையும் கொடுக்கத்தகுந்தவரும், ஸ்ரீஸுப்ரமண்ணியருமாகிய உமக்கு நமஸ்காரம், நமஸ்காரம்.

இராக லக்ஷணம்.

1. நாட்ட-ராகம் 36-வது மேளம்-சலநாட்ட ராகத்தில் ஜன்யம்-

ஆ=ச, ஷ—ரி, அ—க, சு—ம, ப, ஷ—த, கா—நி,
அவ=ச, கா—நி, ப, சு—ம, ஷ—ரி,

“ நாட்டாஷட்ஜ க்ரஹோபேதா-
வரோஹேகதவர்ஜிதா ”—

இதன் பொருள்:— நாட்டராகத்திற்கு ஷட்ஜகிரஹம். அவரோஹணத்திற்கு க, த, இந்த இரண்டு ஸ்வரங்களேயுந் தள்ளுபடிசெய்து பாடவேண்டும்.

இராக ஸஞ்சாரம்:—

(1) சா****ரீ***கமபா******—பமபதா****
நிச்ா****-ச்நிபா****ம-கம பாநிப மா**** மரீ*******சா—

(2) கமபா ****பா**பமபதபா****பமமா**—
மக மாபம கா****—கமபதபம—கமரீ****சா—

(3) பமபா****பதா**நிநிச்ா**—பமபநிபதா**
நிநிச்ா**—பமகமபநிபமபதா**நிநிச்ா**
ச்நிநிச்ா**ச்நிபமபதா**நிச்ா**—ச்நிபம
கமபதா**நிச்ா**—ச்நிபமரிச*நிசரீகமபதா**நிச்ா****—

(4) ச்நிச்ரீ**ரிச்ா**—ச்நி ச்ாரிச்நீ**—
ச்ரீ**ச்ரிக்ம்ா**—ம்ரீ**ம்ரிம்ரிச்ா**
ச்நிச்ரிச்ரிம்ரிச்ா**—ச்நிச்ரீ-

ச்நிச்ாரிச்நீ**—ரிச்நிபா**—பமகமபதா**

பமபமரீ**மகமாபம ரீ**ரிசா**

2. கௌள ராகம் 15-வது மேளம் மாயாமாளவ கௌள ராகத்தில் ஜன்யம்.

ஆ=ச, சு—ரி, சு—ம, ப, கா—நி,
அவ=ச, கா—நி, ப, சு—ம, சு—ரி, க, ம, ரீ, சா—

இலக்கணம்.

"கௌளஸ்து-ஷாடவோராகோ
நிக்ரஹோ-தைவதோஜ்ஜித:
ஸதாவக்ரிதகாந்தார
ஸர்வகாலேஷு-கீயதே"

இதன் பொருள்:— கௌளராகம் ஷாடவராகத்தைச் சேர்ந்தது. நிஷாதக்ர ஹம்-தைவதம் வர்ஜிதம்—எப்பொழுதும் காந்தாரத்தை வக்கிரமாகப் பாடவேண் டும். இந்த ராகம் எல்லாக்காலங்களிலும் பாடத்தக்கது.

இராக ஸஞ்சாரம்.

(1) சா****ரிமபநீ****ச்ரா**—ச்நிச்ரி****

ச்ரா**—ச்நி ச்ராரிச்நீ****பமா**மகமரீ****சா**

(2) பமபா**பா**பம பாநிபபமமா**மா**—

மக மாபமகமரீ**—சநிசரீ**சநிப—நிசரி கமரீ****சா**—

(3) ரிமபா**பா**—பமபநிபா**பா**—
பமகமரீ****மபநிபா**பா**—பமகமபநிச்ரீ******ச்நிபநிபா**பா**—
பமகமபநிச்ரீ க்ம்ரீ******ச்நிபநிபா**பா**—பமபநீ****பமகமரீ****சா****—

(4) பாநிபாநிமா****காமகாமரீ****சநீசரீ****சா—ரிமபநீ****பா—
பநிச்ரீ****—மபநிச்ரீ**—ரிமபநிச்ரீ**—ச்ரீச்ரீக்ம்ரீ**சா—

ச்நிச்ராரிச்நீ****பா—மபநிச்ரா****நி—பமபநிபா******—ம
கமபமகமரீ****சா—

3. வராளி ராகம் † 39-வது மேளகர்த்தாவில் ஜனயம்.

ஆ=ச, சா--க, சு--ரி, க, பி--ம, ப, சு--த, கா--நி
அவ=ச, கா--நி, சு--த, ப, பி--ம, சா--க, சு--ரி,

குறிப்பு † :— தற்காலம் அனுஷ்டானத்தில் 45-வது மேளகர்த்தாவின் ஜன்யராகமாகப் பாடிவருவதால் அதற்கேற்பட்ட ஸ்வரஸ்தானங்களையே இங்கு ஆரோஹண அவரோஹணங்களுக்கு எழுதியிருக்கிறது.

இலக்கணம்.

“ பூர்ணவராளீ ஸததம்
கீயதேஸக்ரஹோங்விதா ”

இதன்பொருள்:— வராளி ஸம்பூர்ணராகம், ஷட்ஜகிரஹம், இந்தராகம் எல்லாக்காலங்களிலும் பாடத்தக்கது.

இராக ஸஞ்சாரம்

(1) கரிகமா******—பதநீ******நிச்ா****—
ச்நி ச்ாரீச்நீ** தநீ**** தபம—கரிகா****ரிசா****—

(2) கரிரிகா****ரி—கமபா****—பம பாதபமா****பதபதநீ******தபம—
பமதபா**** தபழ—ககரிக—மபதபா****தபம—
நிசககரிக—மபதநீ****தபம—கா******ரிசா******—

(3) கரிகமபா****பா****—பம பாதபமா ****பமதபமகா****கா****ரி—
சநிசரீ**ச—ககரிரிகா******ரி—கமபதா******பம—பமதபா****நிதப—
பமபதநீ******தநிச்நிதபமா**—பமநிதா**பம—பமதபா**தபமகா**—
கமபதநீ**தபமகா**—கரிபமதபநிதபமகா**—கரிரிகா****ரி—
சநி சாரிசநீ****ரிசா****—

(4) கரீ** பமா **—தபா **—நிதா ** சநீ ** க்ரீரீக்ா ****—க்ரீச்ா **—
ச்நிச்ரீ **** ச்ா—ச்நி ச்ாரீச்நிசா ** ரீச்நி—தநீ** த:பம—பமதப—

ரீ ** தபம—பமதபா **** தபம—ககரிகமபதமா ****—பமதமா **—

பமநிதா ** பமா **—பமதபநிதச்நிதநீ தபம—பமதபநிதச்நிச்க்ா ** ரீ—

ச்ரீநிச்நிதநீ ** தபம—ககரிகம_பதநீ ** தபம—பமதபா ** நிதபமகா ** ரி—

ரீரிகா ** ரிசா ******—

(5) நிசககரிகமபத—மபதநிச்—பதநிச்ரீ—ச்நிச்க்ரீரீக்ா **** ரீ—

ச்ாரீச்--நீச்நி—தாநித--பாதபமா **—மபதநிச்ா ** ரீ—

நீச்நி--தாநித--பாதப--மாபம--கா ** கரிகமபா ** த—

மாபம--காமக--ரீகரி—சாரிசநீ **—சநிககரிகமபா ******—பமதபா **—

பமபதநிநிதபா **—பமபதநிச்ாநிதநிநிதபா **—

பமபதநிச்க்ச்ரீரீக்ா ** ரீச்ரீ—நிச்நிதநீ ** தபா ** பமநிதபா **—

பமதபா ** மபா ** பமகா **** ரி—ரிரிகா ** ரி—ரிககரிசா ****—

4. ஆரபி ராகம் 29-வது மேளம் தீரசங்கராபரணத்தில் ஜன்யம்.

ஆ = ச, ச—ரி, சு—ம, ப, ச—த, ச,
அவ = ச, கா--நி, ச—த, ப, சு—ம, அ—க, ச—ரி, ச,

"ஆரபி ஸ்ஸர்வதாகேயோ—ஆரோஹேகநிவர்ஜித:
க்வசிதாரோஹஸம்யுக்த—நிஷாதோநிக்ரஹோபவேத்"

இதன்பொருள்:— ஆரபி ராகம் எந்தக்காலத்திலும் பாடத்தகுந்தது. ஆரோஹணத்தில் க, நி, இந்த ஸ்வரங்களை வர்ஜிக்க வேண்டியது. ஆனல் ஆரோஹணத்தில் சில ஸந்தர்ப்பங்களில் நி. யென்ற ஸ்வரத்தை அடக்கி மெதுவாக உபயோகிக்கலாம்.

குறிப்பு:— இப்பொழுது அனுஷ்டானத்தில் சரிமபதச—சநிதபமகரிச யென்று பாடிவருகிருர்கள். அவரோஹண ஸ்வரத்தை வாத்தியங்களில் வாசிக்கும் பொழுது பல ஸந்தர்ப்பங்களிலும் சசதபமகரிச யென்று பிடிக்கவேண்டியதாகிறது.

இராக ஸஞ்சாரம்.

(1) சா **** ரிமபதா ** ப—பமபதச்ா ******—ச்நிதா **** ப—மபதப—
மகரீ ******—ரிசா ******—

(2) ரிமபா ** பா **—தபமப தாநிதபா ** பா தபமகரீ ** ரீ **—
சரிமகரீ ** சாரிக—சரீ **ச—சத சாரிசதா****
தசரீ **** பமகரீ ****—ரிசா ******—

(3) பமதா ****—ச்ாரிச்தா **** நிதபா ****—பமபதா ** ப—
ரிமபதா ** ப—மகரிமபதா ** ப—ச்ச்தப—மகரிமபதா ** ப—
ச்ச்தபமகரிசநித—சரிமபதா ** ப—பமபாதப மா ** ப—ரிமபா **** —
பாதபமகரீ—சநிதா **** ரிசா ******—

(4) தா ** தா **—தச்தச்ரீ ** ச்—ச்ரிம்க்ரீ **—
ச்ா ரிக்ரீ **—ம்க்ரிச்ா **—ச்ா தா— ச்ாரிச்தா ** **—
தநீதபா ** மபதச்தா ** பா—மப தாநிதபா **—ரிமபா **—மகரிமபா **—
தபமாபத பாதபமா **** கரீ **—சரீ ****—பமகரீ ****—
சாரிகரீகா —சா ****** —நிதா **** ரிசா ****—

இன்னும் வரும்

பத்திராதிபர்.

நீதி

பர்த்ருஹரி யோகீந்திரரின் ஜீவ்ய சரித்திரம்

மாளவதேசத்தில் தேவலோகத்தைக்கூட தோற்கடிக்கக்கூடிய சகல ஐசுவரியங்களும் நிறைந்த **உஜ்ஜயினி** என்று பெயருள்ள நகரம் ஒன்றுளது. அந்நகரில் 7-வது நூற்றுண்டில் பல சத்துருக்களின் மனைவிகளாது ஸீமந்தமென்ற தலை வகுடு பிளப்பிலுள்ள குங்குமத்திஞல் சிவந்த பாதங்களையுடைய பர்த்ருஹரியென்று பெயருள்ள ராஜன் ஒருவர் இருந்தார். அவர் சகல சாஸ்திரங்களையும் கலைகளையும் நன்குணர்ந்தவர். அவருக்கு **விக்ரமன்** என்று பெயருள்ள தம்பி ஒருவனுண்டு. அவன் சத்ருக்களை யடக்கக்கூடிய வல்லமை வாய்ந்தவன். அந்நகரத்தில் சகல சாஸ்திரங்களில் வல்லவரும் சகல மந்திர சாஸ்திரங்களையும் அறிந்தவருமான பிராமணன் ஒருவர் உளர். அவர் மிகவும் ஏழை அவர் ஓர் சமயத்தில் மந்திரோபாஸனையினுல் புவனேச்வரியை வேண்டித் தவஞ்செய்தார். அவள் மனமிரங்கி பிராமணனைப் பார்த்து ஓர் பழத்தை அவர் கையிற் கொடுத்து ஓ! பிராமணு! இந்தப் பழத்தைப்புசி. இதனுல் கிழத்தனம், மரண முதலியவை யில்லாமலிருப்பாயென்று கூறி மறைந்தனள். பிராமணன் அந்தப் பழத்தை யெடுத்துக்கொண்டு தன் இல்லத்திற்கேகி ஸ்நானஞ்செய்து தேவ பூஜைகளை முடித்துக்கொண்டு அப்பழத்தை சாப்பிட எத்தனிக்கும் பொழுது அவர் மனதில் பின்வருமாறு ஓர் தோற்றமுண்டாயிற்று. "நானே மிகவும் தரித்திரன் நரை, திரை, மூப்பு இல்லாதவனுக யிருந்து யாருக்கு என்ன உபகாரம் செய்யப்போகிறேன்? எவ்வளவு நாள் நான் ஜீவித்திருந்தாலும் பிச்சையெடுத்துப் பிழைக்கவேண்டியதேயொழிய வேறில்லை. பரோபகாரியாயிருக்கும் புருஷன் கொஞ்ச நாளிருந்தாலும் அவனுல் உலகத்திற்கு எவ்வளவோ நன்மைகளுண்டாகும் இதற்கிணங்க"

"யஜ்ஜீவதிக்ஷணமபிப்ரதிதைர்மனுஷ்யோ
விஜ்ஞான சௌர்யவிபவாதி குணைஸ்ஸமேத:"

"தத்தஸ்யஜீவிதபலம்ப்ரவதந்திஸந்த:
காகோபிஜீவதிசிரா த்துபலிஞ்சபுங்தே"

அதாவது:— மிகுந்த பராக்ரம முதலிய பிரசித்தமான குணங்களுடன் எந்த மனிதன் ஒரு கணப்பொழுதாவது ஜீவித்திருக்கின்றானோ அவனுடைய பிறவியே பலனுடையதென்று பெரியோர் கூறுகின்றனர். ஏனெனில்காக்கைகூட பல வீடுகளிலும் போடுகிற சிறிது சோற்றை யுட்கொண்டு வெகுகாலம் ஜீவித்திருக்க வில்லையா?

யஸ்மின்ஜீவதிஜீவந்தி
பஹவஸ்ஸது ஜீவது
பகோபிகிம்நகுருதே
சஞ்ச்வாஸ்வோதர பூரணம்.

எந்த ஒரு மனிதனால் வெகுபேர்கள் பிழைக்கிறார்களோ அவன் பிறவி மிகவும் மேலானது. கேவலம் ஒரு பறவையாகிய கொக்கும் தன் மூக்கினால் வயிற்றை நிறப்பிக்கொள்ள வில்லையா?

2. "க்ஷுத்ரா ஸ்ஸந்தி ஸஹஸ்ரசஸ்வபரண வ்யாபார பூர்ணோதரா:
ஸ்வார்த்தாத்யஸ்து பரார்த்த ஏவஸபுமானேகஸ்ஸதாமக்ரணீ:
துஷ்பூரோதரபூரணய பிபதிஸ்ரோத: பதிம்பாடபோ
ஜீமூதஸ்து நிதாக ஸம்ப்ருதஜகத்ஸந்தாபவிச்சித்தயே"

உலகத்தில் பிறருக்கு அணுவளவேனும் பிரயோசனமின்றி தன் காரியத்தையே பெரிதாக எண்ணித் தன் வயிற்றை மட்டும் நிறப்பிக்கொள்ளுமற்பர்கள் ஆயிரக்கணக்காயிருக்கிறார்கள். ஆனால் எவன் அப்படியின்றி பிறருக்காகவே பிரயாசப்படுகின்றானோ அவன் ஒருவனேஸாதுக்களில் முதன்மையானவன். ஸமுத்திர மத்தியில் இருந்துகொண்டு அதன் நீரைக் குடிக்கும் வடவாநிலமானது தன் வயிற்றை நிறப்பிக்கொள்வதல்லாது பிறருக்குதவி புரிவதில்லை. அப்படிக்கல்லாமல் நீரை அருந்தும் மேகமானது உலகத்தின் தாபத்தை யடக்குகிறது. என்றிப்படிப் பலவிதமாய் யோசித்து அப்பழத்தை நமது அரசனிடங் கொடுப்போம், அவன் நரை திரை யில்லாதவனாக தன் ராஜ்யத்தில் பிரம்ம க்ஷத்திரிய வைசிய சூத்

திர மென்ற நாலுவர்ணங்களின் தர்மங்களைச் சரிவர நடைபெறச் செய்வானென்று நிச்சயித்து அப்பழத்தை எடுத்து அரசனிடம் சென்று "கடவுள் உனக்கு மங்களத்தை உண்டுபண்ணுவாராக" என்று ஆசிர்வதித்து அதை அரசன் கையில் கொடுத்துச் சொல்லுகிறான், ஓ ராஜனே! தேவதையின் வரப்பிரசாதத்தினால் கிடைத்த இப்பழத்தைச் சாப்பிடு. இதனால் நீ நரை திரை மூப்பில்லாதவனாக யிருப்பாய் என்றான். அரசன் அப்பழத்தை வாங்கிக்கொண்டு பிராமணனுக்கு வெகுமதி கொடுத்தனுப்பிவிட்டு யோசிக்கிறான். நான் இப்பழத்தைப் புசிப்பதால் சாவில்லாதவனாவேன். எனக்கோ அனங்கசேனையிடம் மிகுந்த பிரியமிருக்கிறது. நான் உயிருடனிருக்கும் போது அவள் இறந்தாளாகில் அவளது பிரிவைச் சகிக்க என்னாலாகாது. ஆகையால் இப்பழத்தை என் பிராண பாரியையான அனங்கசேனைக்கே கொடுப்பேன் என்று அவளை அழைத்து அவளிடம் கொடுத்தான். அவளுக்கு குதிரைக்காரன் ஒருவனிடம் மிகவும் பிரியம் ஆகையால் அதை அவள் அவனிடம் கொடுத்தாள். அவனுக்கு இவளைக்காட்டிலும் வேறொரு தாஸியிடம் பிரியமாகையாலவனதை அத்தாசிக்குக் கொடுத்தான். அவளதை இவனிலும் தனக்கு பிரியமுள்ள ஒரு இடையனுக்குக் கொடுக்க, அவனதை இவளிலும் தனக்கு பிரியமுடையவளான ஒரு சாணிவாருபவளுக்குக் கொடுத்தான். அவள் அப்பட்டணத்திற்கு வெளியிலிருந்து கூடையில் சாணியை வாரிக்கொண்டு அதன்மீது இப்பழத்தை வைத்துக்கொண்டு இராஜவீதி வழியாக வந்தாள். அப்பொழுது பர்த்ருஹரி ராஜாவானவர் ராஜகுமாரர்களுடன் வெளியிற் போகும் பொழுது அவள் தலையிலுள்ள கோமயத்தின் மீதிருந்த அப்பழத்தைப் பார்த்துவிட்டு அரண்மனை வந்து சேர்ந்து முந்திப் பழங்கொடுத்த பிராமணனை வருவித்து நீர் எனக்குக் கொடுத்த பழத்தைப்போன்றவை இன்னமிருக்கின்றனவாவென்று வினவினான். அதற்கு அம்மறையோன் "அரசே! அக்கனி தேவதையின் வரப்பிரஸாதத்தினால் கிடைத்தது, அம்மாதிரியான பழம் இப்பூவுலகிலெங்குமில்லை. இது சத்தியம் அரசர்கள் கடவுளுக்குச் சமானமாகையால் அவர்களுக்கெதிரில் பொய் பேசுவது தகாது, அவர்களைக் கடவுளாகவே பார்க்கவேண்டுமென்று முன்னோர்கள் கூறியுள்ளார்" என்றார்.

3. **அரசன்:—** அவ்விதமான பழத்தை இப்பொழுதுதானே நான் ராஜ வீதியில் பார்த்தேன்.

அந்தணன்:— நான் கொடுத்த பழத்தை சாப்பிட்டீர்களா அல்லவா?

அரசன்:— நானதைச் சாப்பிடவில்லை ஆனால் எனது இன்னுயிர்க் காதலியான அனங்கசேனைக்குக் கொடுத்தேன்.

அந்தணன்:— அப்படியானல் அவளைக்கேளுங்கள்.

அரசன் உடனே அவளைவருவித்து உண்மையைக்கூறும்படி கேட்கும்பொழுது அவள் தானதைக் குதிரைக்காரனுக்குக் கொடுத்ததாகவும், அவன் ஒரு தாசிக்கும், அவள் ஒரு இடையனுக்கும், அவன் ஒரு சாணி வாருபவளுக்கும் அதைக்கொடுத்ததாக வெளியாயிற்று. பிறகு அரசன் மிகவும் கோபித்து அச்சாணிவாருபவளை வருவித்து பழத்தைவாங்கிக் கொண்டு பின்வருமாறு சில சுலோகங்களைக் கூறினன். மனதைக்கவரக் கூடிய மங்கையரின் ரூபத்திலும் யௌவனத்திலும் புருஷர்களுக்கு அபிமானபுத்தி ஏற்படுவதுவீணே. பெண்களின் மனதில் மன்மதன் தன்னிஷ்டம்போல் எதையுஞ் செய்கிறான்.

"அச்வப்லுதம் வாஸவகர்ஜனம்ச
ஸ்த்ரீணாம்ச சித்தம் புருஷஸ்யபாக்யம்
அவர்ஷணஞ்சாப்யதி வர்ஷணஞ்ச
தேவோநஜாநாதி குதோமனுஷ்ய:"

குதிரையின் கனைப்பையும், மேககர்ச்சனையும், ஸ்திரீகளின் சித்தத்தையும், புருஷர்களினது பாக்கியத்தையும், மழையில்லாமையும், அதிக மழைபெய்வதையும் தேவர்களாலேயே அறியமுடியாதெனில் மனிதர்களால் எப்படியறியக்கூடும்?

"க்ருண் ஹாதிவி பினேவ்யாக்ரம்
விஹங்கம் ககனேஸ்திதம்
ஸரின்மத்யகதம் மீனம்
நஸ்த்ரீணாம் சபலம்மன:"

காட்டிலுள்ள புலியைப்பிடிக்கலாம், ஆகாயத்திற் பறக்கும் பறவைகளேயும் பிடிக்கலாம், தண்ணீருக்குள்ளிருக்கும் மீன்களேயும் பிடிக்கலாம், ஸ்திரீகளுடைய சஞ்சலமனதைக் கண்டுபிடிப்பது அசாத்தியம்.

"ஸுகதுக்கஜயபராஜய ஜீவிதமரணனியேவிஜானந்தி
முஹ்யந்திதேஹி நானம் தத்வவிதச்சாபி சேஷ்டிதைஸ்தரீணும்"

சுகம், துக்கம், ஜயம், அபஜயம், ஜீவனேடிருத்தல், மரணம் இவைகளின் தத்துவங்களே அறியக்கூடியவர்கள்கூட ஸ்திரீகளின் நடப்பைக் கண்டு மோஹிக்கிருர்கள்.

"ஸ்மரோபமமபிப்ராப்ய
வாஞ்சந்தி புருஷாந்தரம்
நார்யஸ்ஸர்வாஸ்வ பாவேன
நோச்யந்தேஹ்ய மலாசயா:"

ஸ்திரீகள் மன்மதனுக்குச் சமானமான கணவனேயடைந்திருப்பினும் வேறு புருஷனே இச்சிக்கிருர்கள். ஆகையால் எவ்விதத்திலும் ஸ்திரீகள் சுத்தமான மனதுள்ளவர்களென்று சொல்லமுடியாது.

"விநாயந்த்ரேண மந்த்ரேண
தந்த்ரேண விநயேநச
வஞ்சயந்தி நரம்நார்ய:
பாக்ஞாதன மபிக்ஷணத்:"

யந்திரம், மந்திரம், தந்திரம் முதலியனயில்லாமல் வினயத்தினுலேயே ஸ்திரீகள் புருஷர்களின் புத்தியைக் கெடுத்துவிடுகிருர்கள். குலம் ஜாதி இவைகளில் தாழ்ந்தவனுகவும், யாவராலும் நீக்கப்பட்டவனுகவும், துஷ்டசுபாவமுள்ளவனுகவும், தொடக்கூடாதவனுகவு மிருக்கும் புருஷனேயே ஸ்திரீகள் மேலானவனுக மதிக்கிருர்கள். ஆகையால் நற்குலத்திலுதித்த புருஷன், சுடுகாட்டிற்கும் கட்குடிப்பவர்களுக்கும் சமமாய் ஸ்திரீகளே விலக்கவேண்டும்,

"நவைராக்யாத் பரம்பாக்யம்
நபோதாத பரம்ஸுகம்

நஹரேரபரஸ்த்ராதா
நஸம்ஸாராத் பரோரிபு:”

வைராக்கியத்திலுமுயர்ந்த பாக்கியமில்லை, அறிவின்மிக்க சுகமில்லை, ஹரியினுமுயர்ந்த இரக்ஷகனில்லை, ஸம்ஸாரத்தினுமுயர்ந்த சத்துருவில்லை இவ்விதமாகச்சொல்லி இராஜ்ய சுகங்களில் மிகவும் வெறுப்படைந்து விக்கிரமார்க்கனிடம் இராஜ்யத்தை ஒப்புவித்து அந்தணனளித்த கனியை விக்கிரமார்க்கனுக்குக் கொடுத்து பர்த்ருஹரி அரசன் வனமடைந்தான். அங்கு துறவறம் பூண்டொழுகுநாளில் அநேகம் பெரியோர்களை தரிசித்து அவர்களநுக்கிரகத்தினால் யோகசித்திபெற்று பர்த்ருஹரி யோகீந்திரர் என்று பெயரடைந்து விளங்கினர். அவரால் லோகோபகாரமாக அநேக விஷயங்கள் எழுதப்பட்டுள்ளன. அவற்றுள் “பர்த்ருஹரி” என்ற தன் பெயரமைத்தே செய்திருப்பது ஓர் நூல். அது நீதிசதகம், சிருங்காரசதகம், வைராக்கிய சதகம் என்று ஒவ்வொன்றும் வடமொழியில் தனித்தனி நூறு சுலோகங்களடங்கிய முந்நூறு சுலோகங்கள் கொண்டது. அதில் நீதிசதகத்தில் அறம் பொருளிரண்டையும், சிருங்கார சதகத்தில் இன்பத்தையும், வைராக்கிய சதகத்தில் வீட்டையும் விவரித்திருக்கின்றார்.

நீதிசதகம்

மூர்க்கரியல்பு.

இந்நூலினால் லோகோபகாரமாக சில விஷயங்களைச் சொல்ல உத்தேசித்து அவற்றுள் முதலில் சொல்ல நினைத்த மூர்க்கரியல்பு, கற்றோரியல்பு இவ்விரண்டில் அசோகவனிகா நியாயத்தினால் அதாவது அநேக விருக்ஷங்களுள்ள வனத்தில் அசோக விருக்ஷமொன்றையே பிரதானமாக வைத்துக்கொண்டு அசோகவனம் என்று சொல்வது போல முதலில் மூர்க்கரியல்பைச் சொல்ல ஆரம்பித்து தன் நல்ல வார்த்தைகளைக் கேட்கத்

தக்கவர்கள் இல்லாமற் போவதால் அவைகளைச் சொல்வதற்கே அவகாச மில்லை என்று முதல் சுலோகத்தில் சொல்லுகிறார்.

போத்தாரோமத்ஸரக்ரஸ்தா:
ப்ரபவ: ஸ்மயதூஷிதா:
அபோதோபஹதாச்சான்யே
ஜீர்ணமங்கே ஸுபாஷிதம்: (1)

மிகுந்த அறிவாளிகள் இதரர்களது பெருமையைப்பார்த்து சகிக்க முடியாதவர்களாகியும் அதாவது பொறாமையுள்ளவர்களாகியும், பிரபுக்கள் மிகுந்த ஐசுவர்யத்தினால் கர்வமுடையவர்களாகியும், மற்றவர்கள் கொஞ்சமேனும் அறிவில்லாதவர்களாகியும் அதாவது சொல்வதைத் தெரிந்து கொள்ளும் சக்தியில்லாதவர்களாகியு மிருக்கிறார்கள். ஆகையால் நல்ல வார்த்தைகள் அந்தரங்கத்திலேயே ஜீர்ணமாய்விடுகின்றன.

அஜ்ஞஸ்ஸுகமாராத்ய:
ஸுகதரமாராத்யதேவிசேஷஜ்ஞ:
ஜ்ஞானலவதுர்விதக்தம்
ப்ரம்மாபிநரம்நரஞ்சயதி. (2)

இந்த சுலோகத்தினால் மூர்க்காது ஸ்வரூபத்தைத் தெரிவிக்கிறார். அறிவில்லாதவனைச் சுலபமாய்ச் சமாதானப்படுத்தலாம். நல்லறிவுள்ளவனை இன்னம் சுலபமாய்ச்சமாதானப் படுத்தலாம். சிற்றறிவுள்ளவன் அதாவது கொஞ்சமறிந்த மாத்திரத்திலேயே தன்னைப்பண்டிதனென நினைப்பவனுக்குச் சமாதானமுண்டுபண்ண பிரம்மாவினாலும் முடியாது.

ப்ராஸஹ்யமணிமுத்தரேன்மகரவக்த்ர தம்ஷ்ட்ராந்தராத்
ஸமுத்ரமபிஸந்தரேத் ப்ரசலதூர்மிமாலாகுலம்
புஜங்கமபிகோபிதம் சிரஸிபுஷ்பவத்தாரயேத்
நதுப்ரதி நிவிஷ்டமூர்க்கஜன சித்தமாராதயேத். (3)

இது முதலிரண்டு சுலோகங்களால் மூர்க்கர்களது மனதைச் சுவாதீனப்படுத்துவது மிகவும் அசாத்தியம் என்று தெரிவித்திருக்கிறார். சிம்சுமாரமென்ற பெயருள்ள முதலையின் வாயிலிருக்கும் இரத்தினத்தை

பலாத்காரமாய் வெளியே எடுப்பினுமெடுக்கலாம், மிகப்பெரிய அலைகளுடன்கூடிய சமுத்திரத்தைக் கடப்பினும் கடக்கலாம், மிகக்கோபமாயிருக்கும் ஸர்ப்பத்தையும் புஷ்பம்போல் சிரசில் தரிக்கலாம். துரகங்காரமுள்ள மூர்க்கர்களது மனதை ஸ்வாதீனப்படுத்துவது மாத்திரம் யாவராலும் முடியாதகாரியம்.

லபேதஸிகதாஸு தைலமபியத்நத: பீடயன்
பிபேச்சம்ருகத்ருஷ்ணிகாஸு ஸலிலம்பிபாஸார்தித:
கதாசிதபிபர்யடன்ச சவிஷாணமாஸாதயேந்
நதுப்ரதி நிவிஷ்ட மூர்க்கஜன சித்தமாராதயேத். (4)

மணலை ஒரு இயந்திரத்திலிட்டுப் பிரயாசைப்பட்டுப் பிழிந்து அதிலிருந்து எண்ணெய் எடுக்கலாம். தாகத்தினால் கஷ்டப்படுபவன் மிகப் பிரயாசையுடன் கானல்நீரை அருந்தி தன் தாகத்தைத்தீர்த்துக் கொள்ளலாம். காட்டிலலைந்து திரிந்து ஒருவேளை முயற்கொம்பு சம்பாதித்தாலும் சம்பாதிக்கலாம். மூர்க்கர்களது மனதைச் சமாதானப்படுத்துவது அசாத்தியம். அதாவது,

ம்ருகத்ருஷ்ணாம் பஸிஸ்நாத:
கபுஷ்பக்ருதசேகர:
எஷவந்த்யா ஸுதோயாதி
சசச்ருங்க தநுர்த்தர:

இந்த மலடிமகன் கானல்நீரில் மூழ்கி ஆகாயப்பூவைத் தலையிற் சூடிக்கொண்டு முயற்கொம்பினாற்செய்த அம்பைக்கையிற் பிடித்துச்செல்கின்றான், என்றால் மேற்கண்டவைகளெல்லாம் இல்லாதன என்று கருத்து.

இன்னும் வரும்.

Ramachandra Iyer.

அஞ்ஞான குருவின்கதை.

தர்மாபுரம் யென்ற ஓர் நகரத்தில் சந்திரசேகரன் யென்ற ஓர் அரசன் சந்தான உற்பத்திக்காக, அனேக நோன்புகள் நோற்றும், அனேக விரதங்கள் ஆசரித்தும், அனேக தீர்த்தயாத்திரைகள் செய்தும், அனேக தேவதைகளைப் பிரார்த்தித்தும் எந்த விதத்திலும் தன்னுடைய மனோரதம் நிறைவேறாமல் கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருக்கும் காலத்தில், ஒரு நாள் முத்துஸ்வாமி யென்ற ஓர் சந்நியாஸி அவ்வரண்மனைக்கு வந்துசேர்ந்தார். அது தெரிந்த அவ்வரசன் எதிர்கொண்டு போய்க்கூட்டி வந்து, அர்க்கியபாத்திய ஆசமனங்கள் முதலான சோடசோபசாரங்கள் செய்து பூஜித்துப் பிட்சைசெய்து களைதீர்த்துக்கொள்ள வேண்டிக் கொண்ட பொழுது.

சந்நியாசி:— அரசனே! உன் புத்திரர்கள் எங்கே?

அரசன்:— சுவாமி! பகவான் யெல்லாப் பாக்கியத்தையுங்கொடுத்து இந்தக்குறையொன்று மாத்திரம் வைத்திருக்கிறார். பெரியோர்கள் அநுக்கிரகத்தால் அதை யோர்நாள் அடைவேனென்ற நம்பிக்கையுள்ளவனாய் சதாகாலமும் ஈஸ்வரனை பிரார்த்தித்துக் கொண்டிருக்கிறேன்.

சந்நியாசி:— அப்படியாகில் பாவியாகிய உன் வீட்டில் ஜலபானம் பண்ணக்கூடாது. இது யெனக்கு முன்னமே தெரிந்திருக்குமாகில் இந்த அரண்மனையின் வாசல்படியையும் மிதித்திருக்கமாட்டேன்.

அரசன்:— இடிவிழுந்த சர்ப்பம்போல் நடுநடுங்கி ஐயோ! சுவாமீ! தேவரீர் இப்படிச் சொல்லுவீர்களாகில் ஏழையாகிய யான் யென்ன செய்கிறது. தாங்கள் இந்த இடத்தில் பிட்சைசெய்து களைதீர்த்துக்கொள்ளாவிடில் நான் யெனது உயிரை இப்பொழுதே மாய்த்துக் கொள்வேன்.

சந்நியாசி:— சந்திரசேகரா! நான் உன் வீட்டில் பிட்சைசெய்யாவிடில் உன் உயிரை மாய்த்துக்கொள்வேனென்கிறாயே? அது உண்மைதானா? நான் உன் வீட்டில் பிட்சை செய்யவேண்டுமா அல்லது உனக்கு சந்தான உற்பத்தி வேண்டுமா? சொல் பார்ப்போம்.

அரசன்:— தேவரீர் இப்படிக் கேட்டால் யான் யென்ன சொல்லு கிறது?

சந்நியாசி:— இரண்டில் எதை அதிகமாக விரும்புகிறாய்? சொல். உள்ளதை உள்ளபடி சொல்லேன்!

அரசன்:— சுவாமி, தாங்கள் பிட்சைசெய்ய வேண்டுமென்பதே யெனது விருப்பம். ஆனால் தாங்கள் முதல் முதல் கேட்டீர்களே அதே மாதரி பெரியோர் இனி வருங்கால் கேட்பார்களாகில் யென்ன செய்கிறது யென்று உத்தேசிக்குங்கால், தாங்கள் இரண்டாவதாக கேட்ட கேழ்வியும் நிறைவேருவது நலம் யென்று யோசிக்கிறேன்.

சந்நியாசி:— வேந்தே! மானிட வாழ்க்கையை பெரிதென்று நீ நினைக்கின்றமையால், நீ இந்த மாம்பழத்தை உனது பாரிக்குக்கொடு அவளதை புசிப்பாளாகில் இன்னும் பத்து மாதங்கள் கழித்து ஒருபெண்மகவு பெருவாள். ஆனால் உன்னால் மகளுக்கு அனேக கஷ்டங்கள் நேரிடும். அதின் உண்மையை நீ பின் அறிந்து அதினாலே நீ மரணமடைவாய். ஆனால் அவளால் உனக்கு பின்னும் உயிருண்டாகும். இப்படிச் சொல்லி பழத்தை அரசன் கையில் கொடுக்கவே சந்நியாசி காணாமற்போயினர். உடனே அவன் சாஷ்டாங்கமாக விழுந்து நமஸ்காரம்செய்து அந்த சுவாமிகள் நின்ற இடத்தை பிறக்கும் குழந்தைக்கு பள்ளியறையாக சமர்ப்பிக்கும்படி கட்டளையிட்டான். சந்நியாசியின் கட்டளைபடி அவ்வரசன் பாரி பழத்தைப்புசித்து, பத்து மாசங்கழித்து ஒரு பெண்குழந்தையைப்பெற்றாள். சந்நியாசி சொல்ப்படி அந்த குழந்தையால் அவ்வரசனுக்கு மருஜனனமாகும் யென்றபடியால் அந்த மகவுக்கு தாயம்மை யென்று பெயரிட்டான். அந்த தாயம்மையை மிக்கசெல்வத்துடன் வளர்த்துவந்து, சமஸ்த சாஸ்திரங்களையும் கற்பித்து, பெண்மக்களுக்குச் சங்கீதமே அலங்காரம் யென்று உத்தேசித்து பரதசாஸ்திரம் சொல்லிவைக்கும்படி தன் குலகுருவாகிய சின்னத்தம்பி பாகவதரை கட்டளையிட்டிருந்தான்.

அந்தப்பாகவதரும், பறவைகளுள் உத்தமஜாதியான குயில்களும், வானம்பாடிகளும்கூட அவளிடத்துக்கூடிப் பாட்டுக்கற்றுக்கொள்ள வருமாறு, செவிக்கினிப்பமுதூட்டச் சர்வராகங்களையும் சாஸ்திரோக்தமாய்க்

காத்திரத்தினல் பாடுவதிலும், வீணை, பிடில், ஆர்மோனியம், மிருதங்கம், கிஞ்சிரா, ஜலதரங்கம் முதலிய வாத்தியங்களை வாசிப்பதிலும், நாரதர் தும்புரு முதலிய தெய்வபாடகர்களும், தியாகராஜய்யரவர்கள், தீட்சதர், சாமாசாஸ்திரிகள் முதலான பூதேவ சங்கீதவித்வாம்சர்களுங்கேட்டு வியக்குமாறு அக்கன்னிகாதிலகத்தை தயார்செய்துவிட்டார். அப்பெண் மணி ராகாலாபனையும், பல்லவி கற்பனையும், ஜாவளி பாட்டுகளும் பாடுவதில் இந்திரசபையிலுள்ள தேவகன்னிகைகளேயும் தோற்கடிக்கக்கூடியவளாகயிருந்தாள். அவள் பாடுகிறதையும், ஆர்மோனியம் வாசிப்பதையும் கேட்கும்பொழுதெல்லாம் குருவினுடைய மனம்பிரமித்துச் சஞ்சலித்துக் கொண்டிருந்தது.

ஐம்பது வருஷத்திற்குமுன் போய்விட்டபால்யம் மீண்டுவந்தாற் போல் அவர் தினம்தினம் முகக்ஷவரஞ்செய்துகொண்டும், தலைக்கு வாசனைத்தைலங்கள்போட்டு சீவிமுடித்துக்கொண்டும், கொண்டையில் மல்லிகை, முல்லை, இருவாட்சி, செம்பகம் முதலிய புஷ்பங்களை நாடோறும் ஒவ்வொன்ருக மாற்றிமாற்றிவைத்து முடித்துக்கொண்டும், குட்டிகரா, பீயர்ஸ், வைட்ரோஸ் முதலிய சோப்புகள்போட்டுக் குளித்து தினந்தினம் வெளுத்த மல்வேஷ்டி உடுத்திக்கொண்டும், சலவைசெய்த ஜரிகைவேஷ்டியை மேலே போட்டுக்கொண்டும், விதவிதமான ஷர்ட்டுகளும் போட்டுக் கொண்டும், பட்டுக்கைக்குட்டைகளில் அத்தர், இகோ, ரோஸ்வாட்டர் முதலிய வாசனதிகள் போட்டுக்கொண்டும், நெற்றியில் ஜவ்வாதுப்பொட்டு வைத்துக்கொண்டும், காலில் விலையுயர்ந்த ஸ்டாக்கிங்கும், பூட்ஸ்ம், ஒரு கையில் விலையுயர்ந்த குடையும், மற்றொருகையில் பெண்கள்விசிறி யென்றுசொல்லப்பட்ட ஒரு லேடீஸ்ப்வானும் வைத்துக்கொண்டு போவது வழக்கம். ஆனல், அவர் தன்மனதில் தன்னைவிட சுந்திரபுருஷன் வேருயாருங்கிடையாது யென்று யோசித்தபோதிலும் அவரிடத்திலுள்ள இரண்டு குறைவுகளை நிவிர்த்திக்கச் சக்தியற்றிருந்தார். பாலியமுதற் கொண்டே புகையிலை மூக்குத்தூள் முதலியது உபயோகித்து அப்பியாசப்படுத்திவிட்டபடியால் நாசியின் நரம்புகள் உணர்வற்றுப்போய் எப்பொழுதும் நாசியிலிருந்தும் வாயிலிருந்தும் துர்நாற்றம் வந்துகொண்டேயிருந்தது. அதுவுந்தவிர அவருக்கு வயதாகிவிட்டபடியால் பல்லு திர்ந்துபோயிருந்ததினல் மாடுகளைப்போல அசைபோட்டுக் கொண்டிருப்

பது வழக்கம். ஆனால், இந்தவிஷயத்தில் மாத்திரம் ஒருவாறு அவர் தன்மனதைத் திருப்திசெய்துகொண்டார். பல்லில்லாததினால் இராஜ குமாரத்தியானவள் முத்தமிடும்பொழுது என்னுடைய கன்னம் அவ ளுக்கு மிகவும் மிருதுவாயிருக்கும். தவிறவும் வெற்றிலேபோடுகிறதிலி ருந்து எனது உதடுகள் செம்பவளம்போலிருக்கும். மிகவும் ஆவல்கொள் வாள், ஆனாலுமென்ன சுந்தரமுள்ளவர்களுக்கும் ஒருகுறைவாவது இருக் காமல் இராது. மேலும் நான் பிராமணனல்லவா? அவள் ஓர் க்ஷத்திரி யப்பெண்தானே! இதற்குமேல் நான் அவள் குருவல்லவோ! ஆகையால் அவள் என்னை விரும்புவாளென்று "ஆகாயத்தில் ஊஞ்சல்போட்டு அம் பலமாடுவதுபோல்" நினைத்துக்கொண்டு, கண்களினாலும் கைகளினாலும் தன் அபிப்பிராயங்களை வெளியிட்டுப்பார்த்தார். அதில் யாதொரு பிர யோஜனமுமில்லாமல் போயிற்று. பின் வாய்விட்டுச்சொல்லிப் பார்த்தார் அதுவும் பயனற்றுப்போயிற்று. அடக்கமுடியாக் காமாக்கினியில் மூழ்கி யவராக மனங்கலங்கி, மதிமயங்கி தன் நிலைமையறியாதவராய், தன் பரு வத்தையுமறந்து, மன்மதனுடைய பாணங்களில் அகப்பட்டு சகிக்கமுடி யாதவராய் சித்தஞ்சஞ்சலித்துத் தடுமாற்றமுற்றவராக தன்னுடைய அங்கக்குறைவுகளை மறந்துவிட்டு மோகசாந்திசெய்யும்படி அந்த சின்னத் தம்பி அவளைப்பார்த்து பெண்மணீ! நிஷ்கபடமாய் மர்மமுடைத்து உனக் குக்கற்பித்த வித்தைக்குக் குருதக்ஷிணையாக உன்னிடத்து ஒருதரம் சம் போகசௌக்கியத்தை நானனுபவிக்கும்படி அனுக்கிரகித்து மன்மதசாஸ் திரத்தில் என்னை உனக்குச் சிஷ்யனாக்கிப் பரதசாஸ்திரத்தில் உனக்கு நான் குருவாயிருக்கும்படிசெய்து கடனைத் தீர்த்துக்கொள்.

தாயம்மை:— ஐயா! உபாத்தியாயர்கள் தகப்பனுக்குச் சமானர்க ளென்று உங்களைப்போன்ற நிகரற்ற பண்டிதவுத்தமர்கள் பலகாலும் முறையிடுவார்கள். யுக்தாயுக்தங்களை விசாரிக்காமல் இப்படிப்பட்ட அவி விவேக காரியத்தைச் செய்யத்தகுமா?

சின்னத்தம்பி:— என்னுடைய உயிரை உன்னிடத்தில் ஒப்பித்து விட்டேன். நீரட்சித்தாலும் சரி, பட்சித்தாலும் சரி.

தாயம்மை:— குருவே, உங்களுக்குத் தெரியாத சாஸ்திரங்கள் ஒன்றுமில்லையென்ற போதிலும் தருமநூல்களில் படிப்பித்த ஆசரியன்

தகப்பனையொற்றிருக்கிறன். ஆகையால் நான் தங்கள் புத்திரியென்று எண்ணுங்கள். எங்கேயாவது, புத்திரியின்மேல் ஒருவன் மோகங்கொண்டானென்று கேட்டிருக்கிறீர்களா? அல்லது யெழுதப்பார்த் திருக்கிறீர்களா? இனி இப்பேர்ப்பட்ட வார்த்தை யென்னிடம் செலவழிக்காதபடி தங்களை பலதடவை வேண்டிக்கொள்கிறேன்.

சின்னத்தம்பி:— நீ சொல்வதுசரியே. ஆனுல் பண்டைநாளைய பெண்களாகிய அகிலியை, மேனகை, சத்தியவதி, தாரை முதலியவர்களைப்பற்றி நான் உனக்கு எத்தனையோதடவை சொல்லியிருக்கிறேன் அவைகளை மறந்துவிட்டாயா! அவர்களைக்காட்டிலும் நீ மேலானவளுமல்ல, இதற்கு நீ சம்மதிக்காவிடில் என்னுடைய ஆவி நிலைத்திரா. உயிர் துறந்துவிடுவேனுகில், ப்ரும்மஹத்தி தோஷமும், குருவதாதோஷமும் உன்னைச்சுற்றும்.

தாயம்மை:— சுவாமீ! இந்த வார்த்தையை இனியென்னிடம் உச்சரிக்கவேண்டாம். இனி இதைப்பற்றி பேசுவீர்களாகில் என் மாதாபிதாக்களுக்குத்தெரிவிக்க வேண்டியதுவரும். நீங்கள் இதுவரைபேசியதை அறியாத்தன்மையென்று மறந்துவிடுகிறேன்.

சின்னத்தம்பி:— சீ சண்டாளி, உனது மனம் கல்லாயிருக்குமென்று நான் கண்டிலனே! நீ புத்திசாலி யென்றும் நீதி சாஸ்திரம் அறிந்தவள் யென்றும் உனக்குண்டான மமதையினுலல்லவா என் வார்த்தையை தடுத்துப் பேசினுய்; உன் கர்வத்தை அடக்குகிறேன் பார். அடி சிறுக்கி! யென்னைவிட நீ அழகுள்ளவளென்று நினைத்தாயோ? உன் தகப்பனுரிடம் நீயும் சொல் நானும் சொல்லுகிறேன். யென்ன நடக்கிறது யென்று பார்ப்போம்; உன்னிடம் ஒரு நாளாவது கூடிக்கலவாமலிரேன். யென்று சொல்லிவிட்டு உடனே சின்னத்தம்பி அவ்விடமிருந்து போய்விட்டார்.

தாயம்மை:— (உடனே கீழேவிழுந்து) ஐயோ! தெய்வமே கிணறு வெட்ட பூதமாயிற்றே! இந்த சண்டாளன் யென்ன சொல்வானே தெரியவில்லையே! என் தகப்பனுரும் அவனைத் தெய்வமாகக் கொண்டாடுகிறுர்களே! சற்று தெளிந்து சரி ஆகட்டும் வந்தது வரட்டும் சத்தியமே ஜயம்! யென்று சொல்லிக்கொண்டு அவளும் தன் பள்ளியறைக்குட் சென்றுள்.

அவள் தன் சப்ரமஞ்சத்தில் நித்திரை செய்கையில் ஏதோ ஒரு வாள் தன் தலைக்குமேல் தொங்கவிட்டிருந்ததாயும் அது அறுந்து தன்னைக் கொல்ல வந்த பாம்பின் தலையில் விழுந்தும் அதிலிருந்து உண்டான விஷத்தினால் தன் அருமையான நாயானது செத்துக்கிடக்கக்கண்டு அதை யெடுத்து முத்தமிட திரும்பவும் குலைக்கக்கண்டாள். இந்த சப்த்தத்தினால் திடுக்கிட்டு எழுந்திருந்து தன் நாயைப்பார்க்க, அது நித்திரை செய்துகொண்டிருந்தது. இது கனவு என்றறிந்து திரும்பவும் நித்திரை போயினாள். பூராவும் நித்திரை தெளிந்தெழுந்த பிறகு யென்ன நேரிடுமோ யென்று ஆலோசித்துக்கொண்டிருக்கையில், சின்னத்தம்பி வெகுவேகத்தில் அரசன் சந்நிதானத்தை காணவேண்டி உடனே லிகிதம் மூலமாய் யெழுதி யனுப்பினான். இவன் குலகுருவாகியபடியால் எதை உத்தேசித்து எமர் ஜென்ட் யென்று யெழுதியனுப்பியிருக்கிறானோ தெரியவில்லையே யென்று நினைத்து அரசன் உடனே கூட்டிவரும்படி கட்டளையிட்டான். ஆசாரியன் அரசனுடைய சமுகம் சேர்ந்ததும், அரசன் குருவை ஓர் ஆசனத்தில் உட்காரவைத்து ஐயா! சுவாமீ! தாங்கள் இதுவரை இப்பேர்ப்பட்ட நேரத்தில் என்னைக் காணவந்ததில்லையே! இன்று யென்னவிசேஷம்? நான் காலையிலும் தங்களைப் பார்த்தேனே! சின்னத்தம்பி வேந்தே! சும்மாதான் வந்தேன் உன்னை இரண்டுதடவை பார்க்கக்கூடாதா? அப்படியானால் சொல்லியான் இதோ போகிறேன் யென்னால் உன் ஜோலிகள் முடங்கவேண்டாம்.

சந்திரசேகரன்:— குருவே! அப்படியல்ல. ஒருநாளுமில்லாத் திருநாளாக யிருக்கிறதே யென்று உத்தேசித்துக் கேட்டேனேயொழிய வேறொன்றல்ல. தங்களை சதாகாலமும் என் அருகே வைத்து பூஜிக்க மிகவும் ஆவலுள்ளவனாயிருக்கிறேன். தங்களைக் காணுகிறதைவிட ஜோலி பெரிதா? அப்படியாகில் உடனே தங்களைக் கூட்டிவரும்படி கட்டளையிடுவேனா? தாங்கள் யென்னை யென்ன இப்படி நினைத்தீர்கள்?

சின்னத்தம்பி:— ராஜனே! நீ சொன்னாப்பல்லவோ அதேமாதிரி இன்று ஒரு திருநாள்த்தான், உன்னிடம் சொல்லவும் வேண்டும் சொல்லவுங்கூடாது. ஆகிலும் சொல்லுகிறேன் கேள்! உன் புத்திரிக்கு ஸங்கீத சாஸ்திரமுழுவதும் சாங்கோபாங்கமாய்ச் சொல்லிவிட்டேன்.

இன்னும் வரும்

சிவஞானம்.

ஸமாசாரக் குறிப்பு.

கட்குடி விலக்கு

கட்குடியினுலுண்டாகும் கெடுதலை ஐரோப்பியரே நன்ருக உணர்ந்து அதை அடியோடு நீக்கிவிடும்படியாக, ருஷ்யா, பிரான்ஸ் தேசங்களின் பார்லிமெண்டில்ப்பேசி முடிவுசெய்துவிட்டார்களாம். இதனுல் அவர்களின் ராஜ்யத்திற்கு 65-லக்ஷம் பவுண் நஷ்டமென்று தெரிகிறது. வேலை செய்யும் ஜனங்கள் குடியினுல் பலஹீனமடைந்து கெட்டுப்போவதைக் கவனித்துவந்த கவர்ண்மெண்டார்கள் தங்கள் இராஜ்யத்திற்கு ரிவினியூவில் ஏற்படுகிற பெரும் நஷ்டத்தைக்கூட சிறிதேனும் மதிக்காமல்ச் செய்த விஷயம் மிகவும் பாராட்டத்தக்கது.

சீதளமிகுந்த நாட்டிலேயே குடியினுலவ்வாறு தீங்குவிளைந்தால் உஷ்ணம் மிகுந்த இந்தியாவர்சிகளுக்கு குடி பெருங்கேட்டை விளைவிக்குமென்பது சொல்லவும் வேண்டுமோ?

*

* *

திருநெல்வேலி-திருச்செந்தூர் இருப்புப்பாதை

திருநெல்வேலி திருச்செந்தூர் இருப்புப்பாதைக்கு ரூ 1677706 போடப்பட்ட மதிப்புத்திட்டத்தை கவர்ண்மெண்டாரவர்கள் ஒப்புக்கொண்டு அதை ரெயில்வே போர்டுக்கு அனுப்பியிருப்பதாகத் தெரியவருகிறது.

*

* *

வெள்ளத்தினுல் ரெயில்வேபாதையில் சேதமுண்டாகுமோவென்று சந்தேகித்து அதிக பூமிவாங்க சம்மதமாவென்று டிஸ்டிரிக்ட் போர்டாரவர்களைக்கேட்டதில் அவர்களும் அப்படியே ஒப்புக்கொண்டு S. I. R. ஏஜண்டுக்கு எழுதிவிட்டார்களாம்.

குரங்கணி முத்துமாலையம்மன் கோவில்கொடை

(திருவிழா).

திருநெல்வேலி ஜில்லா திருச்செந்தூர் தாலூகா தென்திருப்பேரை கிருமத்திற்கு வடக்கும், பெருங்குளம், மங்கலக்குரிச்சி கிருமங்களுக்குத் தெற்கேயுமுள்ள தாம்பிரபர்ணிநதியின் தென்கரையில் குரங்கணி முத்து மாலையம்மன்கோவில் ஒன்றிருக்கிறது. அந்தக்கோவிலில் பிரதிவருஷமும் ஆனி-மீ கடைசி செவ்வாய்க்கிழமையில் கொடை வழக்கமாக நடந்துவருகிறது. அதுபோல சென்ற 13-7-15 செவ்வாய்க்கிழமையன்று நடந்த கொடையிலும் பலான ஊர்களிலிருந்து ஏராளமான வண்டிகளும் ஆயிரக்கணக்கான ஜனங்களும்வந்து பொங்கல்முதலியது நடத்தி கிடாய்களைப் பெலிகொடுத்தார்கள். ௸ ஆட்டுக்கிடாய்கள் சுமார் 15000 இருக்கலாம் இம்மாதிரி ஒரேகாலத்தில் அனுவசியமாக இப்பெரும் ஜீவவதை ஏற்படுவதும் ஓர்பரிதாபமே. செவ்வாய்க்கிழமையன்று சுமார் ரூ 400 வரை செலவுசெய்து வாணவேடிக்கைகளும், அலங்காரமான பந்தல்களும் போட்டிருந்தார்கள். இதைத்தவிர வேறுவிதமான செலவுகளிருப்பதாகத் தெரியவில்லை. எக்காலமும் வெள்ளியும் செவ்வாயும் பூஜை செய்வதைத்தவிர மற்றநாள்களில் பூஜையுமில்லையாம். ௸ பூஜைக்கு சாம்பிராணி சூடனைத்தவிர நைவேத்தியமுதலிய யாதொரு செலவும் கிடையாதாம்.

௸ கோவிலுக்கு வருஷம் ஒன்றுக்கு ஆதாயம் வருகிற சுமார் ரூ 2000-மும் என்னசெலவுசெய்கிறார்கள் என்பது தெரியவில்லை. ஆனால் சிலர் அம்மன்பேருக்கே நிலம்வாங்கி வருகிறார்கள் என்றும் சொல்கிறார்கள் எப்படியிருந்தபோதிலும் தற்காலத்தின் நாகரீகத்தைக் கவனித்தும் நம்முடைய இந்தியா முன்னேற்றமடைவதைக் கருதியும் அக்கோவிலின் மானேஜர்கள் பரோபகாரமாக கல்விச்சாலைமுதலிய வித்யா அபிவிர்த்திகளுக்கு அந்தப்பண்டின் உதவியைக்கொண்டு நடத்திவரும்படி முயற்சிப்பார்களாயின் யாவராலும் புகழற்குரியதாகும். அத்துடன் முற்கூறிய ஜீவஹிம்சையை நிறுத்தும்படி முயற்சிப்பதும் புகழற்பாலதாம்.

புதன்கிழமையன்று நடந்த ஆட்டுக்கிடாய் ஜீவஹிம்சையின் மத்தியில் (கள்ளுநள்ளி) என்ற ஓர் பிச்சைக்காரன் அங்குள்ள கடைகளில் ¼-அணு பிச்சை வேண்டுமென்று இரக்க அவர்கள் ஒரு பைசுக்கு ஜாஸ்தி கொடுக்கமுடியாதென்று மறுக்க அதைப்பொறுக்க முடியாதவனாய் கையிலிருந்த கத்தியைக்கொண்டு தன் சரீரமெங்கும் பெலமாய்க் குத்திக்கொண்டு யாவருங்கண்டு திகிலடையும்படியான ரக்தப்பெருக்குடன் விளங்கினான். அதைக்கண்ட நமது காருண்ய போலீஸ் உத்தியோகஸ்தர்கள் ஜனங்களின் அமைதியைக்கருதி அவனை உடன் அப்புறப்படுத்திக் கொண்டுபோனதும் மெச்சத்தக்கதே.